

РЕШЕНИЕ

№ 203

гр. София, 13.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 13.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **8807** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. К. И., чрез адв. В. И., срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № ФК-С1186-0456525/09.08.2021 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

В жалбата са изложени подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че органите по приходите, извършили проверката, в резултат на която е издадена процесната заповед, не се представили доказателства, че са оправомощени да извършват проверки в търговски обекти. Посочва се, че обжалваната заповед е издадена преди на дружеството да бъде връчено наказателно постановление, поради което търговецът е бил лишен от възможността, предвидена с чл. 187, ал. 4 от ЗДДС. Жалбоподателят счита, че на основание чл.186, ал.4 и чл.188, ал.1 ЗДДС, относно процедурата по издаване на заповедта за налагане на ПАМ приложение намира АПК, поради което производството следвало да започне с уведомление за съдържанието на заповедта, съгласно чл.26, ал.1 и чл.34 АПК. Органът може да не приложи разпоредбите на чл.34 АПК, ал.1, ал.2 и ал.3 АПК, но само, „когато решаването на въпроса не търпи отлагане, за да се осигури живота и

здравето на гражданите или да се защитят важни държавни или обществени интереси“, както неиздаването на уведомление пречатства възможността за обжалване и спиране действието на ПАМ. Счита, че практиката със залепване на стикер в търговския обект не може да се счита за уведомление. Изложени са доводи, че в проверения търговски обект се издава фискален касов бон за всяка продажба, а в конкретния случай, продажбата е била извършена от лице, което не е назначено като продавач, противно на направената констатация от административния орган. В тази връзка се твърди, че отговорността за реализираната продажба, без същата да е отразена в наличното и работещо фискално устройство на обекта, не е на търговеца, а е персонална. Оспорени са мотивите за определяне на 14-дневен срок на запечатване на обекта, като се посочва, че същите са формални и не са съобразени с тежестта на нарушението, с дейността на търговския обект и други важни обстоятелства, подробно описани в жалбата, които административният орган не е изследвал. Твърди се, че наложената ПАМ за срок от 14 дни би довела до уронване на репутацията му. Иска се от съда да отмени оспорената заповед и да присъди в полза на жалбоподателя разносните по делото.

Ответникът - началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител юрк. Н., изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че изпълнението на наложената ПАМ ще доведе до постигане на целите на закона. Посочва, че по делото няма доказателства, че търговският обект използва СУПТО, поради което не са налице основания за прилагане на разпоредбата на чл.186а ЗДДС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 30.07.2021 г. в 12:20 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС - магазин за продажба на телефони и аксесоари, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес] стопанисван от [фирма], ЕИК[ЕИК].

При проверката е констатирано, че [фирма], в качеството на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18), не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство (ФУ), с което е допуснато нарушение на разпоредбите на същата наредба и ЗДДС. При проверката е установено, че при извършена контролна покупка на един брой протектор за телефон на стойност от 30.00 лева, платена в брой от проверяващия служител, не е издаден фискален бон от фискалното устройство в обекта модел Е. Р1 КL, с рег. № на ФУ 4252412 и ИН на ФУ ED334846, ИН на ФП 44334846 или от кочан с ръчни касови бележки, отговарящ на изискванията на Наредба №Н-18/2006 г. Плащането е прието от К. Ч., присъствал по време на проверката. За извършената продажба не е отпечатан фискален бон от наличното и работещо фискално устройство или друг документ за регистриране на продажбата. В хода на проверката е установена разлика между фактическата и касовата наличност на паричните средства в размер на 25.00 лева, като отразеният

оборот в ДФО бил в размер на 25.00 лева, а наличността в касата била в размер на 50.00 лева. За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка сер. АА №0456525/30.07.2021 г. на основание чл. 110, ал. 4, във вр. с чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, към който е приложен дневен финансов отчет от извършените продажби ДФО „X“ от 30.07.2021 г., КЛЕН от 30.07.2021 г., опис на парите в касата и обяснение от К. Ч. от 30.07.2021 г., в които лицето твърди, че не е в трудови правоотношения с дружеството, стопанисващо обекта.

Съставен е АУАН № F621763/03.08.2021 г. от инспектор по приходите при ЦУ на НАП, съгласно който при извършена проверка на 30.07.2021 г., в 12:20 часа, в търговски обект – магазин за телефони, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес] стопанисван от [фирма], било установено, че при извършена контролна покупка от проверяващите, преди легитимация, на стойност 30.00 лева не е издаден касов бон от намиращото се в обекта и работещо фискално устройство. Сумата била платена в брой от проверяващите и е приета от К. Д. Ч., посочен като продавач. Установено е нарушение на чл. 118, ал.1 ЗДДС, осъществено от [фирма]. С оспорената в настоящото производство заповед № ФК-С1186-0456525/09.08.2021 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, за извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. ”а” от ЗДДС, на [фирма] е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект - магазин за продажба на телефони и аксесоари, в който се извършва и ремонт на телефони, с площ от 20 кв.м. и с работно време от 10:00-18:00 часа, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес] стопанисван от [фирма] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. Административният орган е приел за установено, че на 30.07.2021 г., при извършена контролна покупка на един брой протектор за телефон на стойност 30,00 лв., платена в брой, не е издаден фискален бон от фискалното устройство в горепосочения обект, модел E. P1 KL, с рег. № на ФУ 4252412 и ИН на ФУ ED334846, ИН на ФП 44334846 или от кочан с ръчни касови бележки, отговарящ на изискванията на Наредба №Н-18/2006 г. Плащането било прието от лице - продавач, присъствал по време на проверката, като за извършената продажба не бил отпечатан фискален бон от наличното и работещо фискално устройство или друг документ за регистриране на продажбата. Формиран е извод, че [фирма] е осъществило нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., тъй като попада в обхвата на лицата посочени в чл. 3, ал.1 на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. и е било длъжно, но не е изпълнило задължението си при направеното плащане в брой, на стойност 30,00 лв., в стопанисвания от него търговски обект да издаде фискална касова бележка за извършената продажба при получаване на плащането. В хода на проверката е установена разлика между фактическата и касовата наличност на паричните средства в размер на 25.00 лева. Продължителността на срока на ПАМ е мотивирана с характера на установеното нарушение, което според органа винаги води до негативни последици за фиска, тъй като не се отчитат приходи и води до отклонение от данъчно облагане. Като е отчел вида на извършваната от дружеството търговска дейност, ответникът е приел, че същото следва да е запознато с изискванията за отчитането ѝ. Посочено е, че предвид местоположението, се обосновава значимост на търговския обект, който се намира на оживено място, поради което прилагането на ПАМ е необходимо, тъй като нарушителят е наясно с конкретните изисквания за

осъществяваната от него търговска дейност и с начина на организация на същата. Съобразено е и обстоятелството, че търговецът извършва дейност и чрез интернет сайт, от който се продават и стоки на високи цени, поради което рискът от допускане на същото нарушение е по-висок. Изложени са мотиви, че ПАМ е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца. ПАМ има превантивен и преустановителен характер - цели предотвратяване на укриването на приходи и отклонение от данъчното облагане, а охраняването на държавния бюджет безспорно обосновава наличието на хипотеза за защита на особено важен държавен интерес, изразяващ се в гарантиране и осигуряване на постъпленията в него чрез спазване на фискална дисциплина. Според органа, административният акт и неговото изпълнение не засягат права и интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която е издаден. Заповедта е връчена на управителя на дружеството на 13.08.2021 г.

По делото е представен граждански договор, сключен между [фирма], представлявано от И. И., в качеството му на управител, вписан като възложител и К. Д. Ч., в качеството му на изпълнител, в който е отразено, че възложителят възлага, а изпълнителят приема да извърши в периода от 01.07.2021 г. - 31.07.2021 г., срещу уговореното помежду им заплащане, следните дейности: почистване, подреждане на складово помещение, почистване на стелажи и витрини.

По делото е представено и обяснение от К. Ч., от 30.07.2021 г., в което сочи, че при жалбоподателя е ангажиран по силата на граждански договор, като функциите му в търговския обект са свързани с почистване на помещението. В процесния ден на проверката, бил сам в магазина. Първоначално отказал да обслужи проверяващите, но след молба от тяхна страна решил да им услужи, а парите от продажбата да задържи за себе си, тъй като имал финансови затруднения.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 186, ал. 4 от ЗДДС и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 ЗДДС. Със заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. От заповед № 3766/25.09.2019 г., издадена от изпълнителния директор на НАП, се установява, че Л. П. Х. (издателят на оспорената заповед) е преназначен на длъжността началник отдел „Оперативни дейности“ С., Дирекция „Оперативни дейности“, Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП, считано от 01.10.2019 г.

Обжалваният акт е издаден в предписаните от закона форма и съдържание. Изложени са фактическите и правни основания за налагане на ПАМ. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на заповедта. Във връзка с възраженията в жалбата следва да се посочи, че производството е започнало с извършената на 30.07.2021 г. проверка от органи по приходите при ТД на

НАП С., за осъществяване на която законът не предвижда изрично оправомощаване. Констатациите от извършената проверка са обективирани в протокол сер. АА №0456525/30.07.2021 г., връчен на представител на дружеството, а в обекта е поставено уведомление за констатираното нарушение, обуславящо налагане на ПАМ, от което следва, че жалбоподателят е бил уведомен за започналото административно производство.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. регламентира, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

В разглеждания случай, въз основа на приетите по делото писмени доказателства, се установява по несъмнен начин, че за извършената контролна покупка в стопанисвания от жалбоподателя обект не е издадена фискална касова бележка. Не се спори и че в търговския обект е инсталирано и регистрирано касово фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършената покупка и плащане в брой е било длъжимо съгласно цитираните по –горе в решението разпоредби от ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., а обстоятелството, че плащането е прието от работник по поддръжката на хигиената в търговския обект на жалбоподателя, е ирелевантно в случая и не може да обоснове правомерно поведение на дружеството. Това е така, тъй като продажбата е извършена в стопанисвания от жалбоподателя търговски обект, а евентуалните неправомерни действия от страна на работника касаят техните трудовоправни или гражданскоправни отношения.

Независимо от установеното нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон и на целите му, по следните съображения:

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118. В обжалвания акт липсват ясни и конкретни мотиви за разпореденото запечатване на обекта за срок от 14 дни. Изложени са общи доводи за вида на засегнатите от нарушението обществени отношения, както и за възможната вреда за фиска, които биха били относими към всяко нарушение от вида на процесното и независимо от размера на срока на действие на запечатването. Формиран е и изцяло немотивиран извод, че ПАМ е съобразен с целената превенция за преустановяване на

лошите практики в обекта. По делото не са представени доказателства, от които да се направи обоснован извод, че търговското дружество действително поддържа лоша практика по отношение на фиска. Административният орган не е посочил никакви конкретни данни за дейността на търговеца, информация за наличие или липса на други нарушения на ЗДДС или други обстоятелства, които да обуславят извод, че дружеството цели отклонение от данъчно облагане. Същевременно не е обсъдено до колко размерът на извършената продажба за сумата от 30,00 лв. обосновава запечатване на търговския обект за 14-дневен срок. Липсата на ясни и конкретни мотиви, както и на данни за дейността на [фирма], препятстват до голяма степен контролната дейност на съда по отношение на продължителността на определения със заповедта срок на действие на ПАМ. Недоказан и необоснован е изводът на административния орган, че създадената от търговеца организация в обекта няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти. Това е така, тъй като наличието на еднократно констатирано нарушение не може да характеризира дейността на търговеца, както и да породи обосновано предположение, че се цели отклонение от данъчно облагане. Същевременно административният орган не е посочил и анализирал данни за оборота на обекта, съответно не е обсъдил загубите, които биха настъпили за дружеството, респ. за фиска, в резултат на запечатването за срок от 14 дни. Констатацията, че търговецът осъществява дейност и чрез интернет сайт, не може да обуслови необходимост от определяне на по-дълъг срок на действие на процесната ПАМ, която касае конкретния обект, стопанисван от жалбоподателя. Още повече, че административният орган не е посочил никакви конкретни данни за извършваната електронна търговия от дружеството и за осъществен данъчен контрол на тази дейност.

В допълнение следва да се посочи, че ПАМ (от вида на процесната) се прилага с цел превенция срещу извършване на последващи нарушения по ЗДДС, както и постигане на правилно отчитане на извършваните от търговеца продажби. В случая обаче не са изложени каквито и да е мотиви и не са ангажирани доказателства за необходимостта от запечатване на обекта именно за 14-дневен срок, а не за по-кратък период, още повече при липсата на указания за действията, които дружеството следва да предприеме в посочения период на действие на ПАМ. При неотчетена продажба за сумата от 30,00 лв., както и предвид установените обстоятелства на извършване на нарушението, съдът не споделя доводите на ответника, че срокът на ПАМ е съразмерен на извършеното и е съобразен с целите, които преследва закона. По гореизложените мотиви настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК НАП следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените по делото разноси в общ размер 550 лева, от които 50 лв. – платена държавна такса и 500 лв. – платено адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие от 25.08.2021 г. Платеното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя е в минималния размер, определен с чл. 8, ал. 3 от Наредба

№ 1 от 9.07.2004 г., поради което не е прекомерно, а възражението на ответника в тази насока е неоснователно.

Воден от горното, Административен съд София – град, I отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1186-0456525/09.08.2021 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: